

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6181/06
03.07.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Dragana Skoka, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Radojkom Marinković, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave - Regionalnog centra Kragujevac, radi poništaja rešenja broj 01-43102-1-00202/2006-3 od 28.09.2006. godine, u pravnoj stvari doprinosa, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 03.07.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Filijale Čačak broj 431-3k/59ZS od 12. 06. 2006. godine, kojim mu je kao samostalnom umetniku utvrđeno konačno zaduženje doprinosa za socijalno osiguranje za period od 01. 01. 2005. do 31. 12. 2005. godine, prema osnovici doprinosa za socijalno osiguranje bliže navedenoj u dispozitivu tako da ukupno utvrđena obaveza za period od 01. 01. 2005. do 31. 12. 2005. godine, iznosi 37.230,25 dinara, pri čemu doprinos za penzijsko i invalidsko osiguranje iznosi 23.879,46 dinara, a za zdravstveno osiguranje 13.350,79 dinara, naloženo da razliku između konačnog zaduženja i utvrđene akontacije plati u roku od 15 dana od dana dostavljanja rešenja na navedeni račun, uz napomenu da se na iznos utvrđene obaveze koji ne bude plaćen u roku od 15 dana plaća kamata po stopi jednakoj eskontnoj stopi Centralne emisione banke uvećanoj za 15% poena, primenom konforne metode obračuna, a ukoliko dospele neizmirene obaveze ne plati u propisanom roku naplata će se izvršiti prinudnim putem.

Podnetom tužbom tužilac je osporio zakonitost rešenja tuženog organa iz svih zakonom predviđenih razloga. Navodima tužbe kao i prethodno izjavljenoj žalbi ukazuje na povrede Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, u delu koji se odnosi na načelo zakonitosti vezano za primenu Zakona o obaveznom socijalnom osiguranju i Zakona o izmenama i dopunama Zakona o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje, načelo vremenskog važenja poreskih propisa i načelo omogućavanja uvida u činjenice, koje su osnov za donošenje rešenja. Ističe da je obaveza doprinosa morala biti utvrđena u skladu sa propisima koji su bili na snazi u vreme njenog nastanka, te da je shodno tome određivanje obveznika doprinosa za obavezno socijalno osiguranje za period od 01. 01. do 31. 07. 2005. godine, isključivo bilo regulisano odredbama Zakona o obaveznom socijalnom osiguranju, gde se osnovica osiguranja po članu 25. za samostalne umetnike obračunava po odbitku od strane isplatioca prihoda, a uplaćeni iznosi evidentiraju kod Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje. Nadalje ističe da je od 01. 08. 2005. zaključno sa 31. 12. 2005. godine, shodno Zakonu o izmenama i dopunama Zakona o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje i u skladu sa članom 4. kojim je izmenjen član 25. Zakona o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje osnovica doprinosa za samostalne umetnike oporezivi prihod na koji se plaća porez na dohodak po zakonu koji uređuje porez na dohodak građana ostvaren u godini za koji se utvrđuju i plaćaju doprinosi. Sa iznetog osporava konačno utvrđenu obavezu za 2005. godinu, nalazeći da je poreski organ mogao isključivo rešenjem da utvrdi obavezu za period od 01. 08. do 31. 12. 2005. godine, na osnovu Zakona o izmenama Zakona o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje koji je stupio na snagu 26. 07. 2005. godine i koji nema retroaktivno dejstvo, te se ne može primenjivati od 01. 01. 2005. godine. Sa ovih i ostalih razloga iznetih u tužbi, predlaže da sud uvaži tužbu i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ u datom odgovoru na tužbu ostao je u svemu pri navodima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu i spise predmeta ove upravno pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Iz spisa predmeta proizlazi da je na osnovu podataka dobijenih iz Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje utvrđeno da oporezivi prihod na ugovorenu naknadu za tužioca iznosi 0,00 dinara, kao obračun i plaćanje doprinosa na taj iznos 0,00 dinara. Polazeći od iznetoga, a shodno odredbama člana 36. i 37. Zakona o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje, osnovica doprinosa zaključno sa 31. 07. 2005. godine na koji se plaća doprinos za obavezno penzijsko i invalidsko osiguranje, obavezno zdravstveno osiguranje je prihod na koje se plaća porez, s tim da mesečna osnovica doprinosa ne može biti niža od najniže mesečne osnovice doprinosa, koji čini 40% prosečno mesečne zarade u republici isplaćene u prethodnom kvartalu za koji su objavljeni podaci

koju čini 40% prosečne mesečne zarade u republici isplaćene u prethodnom kvartalu za koji su objavljeni podaci republičkog organa nadležnog za poslove statistike, a od 01. 08. 2005. godine, osnovica doprinosa je oporezivi prihod na koji se plaća porez na dohodak građana po zakonu koji uređuje porez na dohodak građana, ostvaren u godini za koju se utvrđuju i plaćaju doprinosi u skladu sa članom 25. stav 1. Zakona, s tim da mesečna osnovica doprinosa ne može biti niža od najniže mesečne osnovice doprinosa koju čini 40% prosečne mesečne zarade u republici isplaćene u četvrtom kvartalu prethodne godine, prema objavljenom podatku republičkog organa nadležnog za poslove statistike, shodno članu 38. Zakona o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje. Kako je iskazani iznos oporezivog prihoda na koji se plaća porez u konkretnom slučaju 0,00 dinara, niži od najniže prosečne osnovice za konačan obračun doprinosa, tuženi organ je našao da je pravilno prvostepeni organ izvršio obračun konačne obaveze doprinosa za obavezno penzijsko i invalidsko osiguranje i obavezno zdravstveno osiguranje na najnižu propisanu osnovicu u iznosu od 108.543,00 dinara. Nalazeći da je u sprovedenom postupku tužiocu data mogućnost učestvovanja u postupku shodno odredbama Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, te da su neosnovani žalbeni navodi, drugostepeni organ je našao da je prvostepeno rešenje, kojim je tužiocu utvrđena obaveza plaćanja doprinosa za socijalno osiguranje, pravilno i na zakonu zasnovano, te je žalbu odbio kao neosnovanu.

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja, Vrhovni sud Srbije nalazi da tim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca. Ovo iz razloga što je i prema nalaženju suda kod činjenice da je tužilac za navedeni period iskazao ostvareni prihod u prijavi iznosa od 0,00 dinara, pravilno upravni organ izvršio obračun konačne obaveze doprinosa za obavezno penzijsko i invalidsko osiguranje i obavezno zdravstveno osiguranje na najnižu propisanu osnovicu u iznosu od 108.543,00 dinara, koja predstavlja 40% prosečne mesečne zarade u republici isplaćene u prethodnom, odnosno četvrtom kvartalu prethodne godine prema objavljenom podatku republičkog organa nadležnog za poslove statistike, a saglasno odredbama člana 36. i 37. odnosno člana 38. Zakona o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje, te na tako utvrđenu osnovicu pravilno izvršio obračun konačne obaveze doprinosa za socijalno osiguranje tužiocu. Pri tome su u obrazloženju osporenog rešenja ocenjeni svi navodi žalbe i za tu ocenu dati dovoljni i jasni pravni razlozi, a kako tužilac iste navode ponavlja u tužbi, to razloge iz obrazloženja osporenog rešenja ovaj sud u svemu prihvata kao dovoljne i na zakonu zasnovane.

Sud je cenio navod tužbe da tužiocu nije data mogućnost učestvovanja u postupku pa nalazi da ovaj navod nije osnovan, jer se u spisima nalazi zapisnik o saslušanju tužioca kao stranke od 18. 08. 2006. godine, a činjenica da je prvostepeni organ tužioca pozvao povodom izjavljene žalbe nije od uticaja na drugačiju ocenu imajući u vidu načelo jedinstvenosti upravnog postupka.

Sa iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima («Službeni list SRJ» broj 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 03. 07. 2008. godine, U. 6181/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Radojka Marinković, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ